

8.listopad

Isusovo postojanje nije samo ono pred-postojanje nego i postojanje-za. Njegov je život potpuno darovan i potrošen za druge. Od pred-postojanja, „u početku bijaše Riječ“, sve do „nitko nema veće ljubavi od ove: dati život za svoje prijatelje“, što je potpuno postojanje-za, Isus objavljuje i ostvaruje ljubav koja postaje događaj i ispunjenje.

Iz te Njegove čiste ljubavi rađa se Njegovo prekoravanje koje upućuje dvojici svojih prijatelja Jakovu i Ivanu, kada Mu oni predlaže da pošalje oganj na negostoljubivo samaritansko selo. To su dvojica koja žele prva mjesta. Ne mogu shvatiti otajstvo Mesije kojega odbijaju. Osjećaju se združeni s Isusom. Ali zanemaruju da je jedincata Njegova moć nemoć onoga koji se predaje iz ljubavi. On ne nosi vatru koja spaljuje neprijatelje, nego ljubav koja oprašta. Revnost je, bez razlučivanja, izvor svih lomača svih vremena, suprotna Kristovu Duhu i uništava Njegovo djelo.

Isus se okreće prema nama koji još nismo okrenuti prema Njemu. Njegovo okretanje prema nama je egzorcizam. Grdi nas kao i demone i oslobađa nas. On je svjetlo koje tjera tamu. On je milosrđe koje pobjeđuje zlo. Ovdje dobro zvuči dodatak Vulgate: „Ne znate čijeg ste duha. Jer Sin Čovječji nije došao upropastiti ljudske duše nego ih spasiti“.

Problem razlučivanja duhova postavlja se samo pred Isusovim licem. Njega je omalovažilo i ubilo posjedovanje, moć i pojavnost. On je maleni koji je isključen. Odbijaju ga svi. On objavljuje Boga suosjećanja i nježnosti koji je nepoznat bilo blizima bilo dalekima. Isusovo lice na putu prema poniženju u Jeruzalemu je ogledalo istine. Naša reakcija pred Njim pokazuje nam kojeg smo duha, Kristova ili Sotonina.

To blago i ponizno lice, nemoć Boga koji ljubi, Njegova je moć koja spašava, premda dugoročno. On pobjeđuje upornim milosrđem ljubavi koja želi biti slobodno ljubljena. Ništa nije došao osvojiti u ime moći, nego sve u ime ljubavi. Zanemaruje bahatost i silu onoga koji se želi nametnuti. Zato je uvijek siromašan i ponizan. Raspoloživ je na sebe uzeti vatru koja bi trebala uništiti onoga koji ga ne prihvaća.

Ako mi koji vjerujemo u Krista trebamo živjeti kako je On živio, malo što možemo dodati.

Pozvani smo biti promatrači Njegovog lica. U Njemu smo kršteni i prožeti samim Njegovim duhom širokogrudnosti i naklonosti prema svima. Trebamo biti solidarni s zlom drugih bez proklinjanja.

Jedincatu vatru koju Bog poznaje je vatra Duha Svetoga koju bi mi Isusovi učenici trebali zazivati na neprijatelje. (fač)